

Jānis Rihards Pavilons

Dzimis 1924.g.7.jūlijā lielajos Taurkalnes mežos. Sešu gadu vecumā iepazinis gana gaitu sūrumu. Tā bija skola visai turpmākai dzīvei, kad vārda “nevar” vietā tika apgūts vārds “vajag”. Skolas laikā vislielāko prieku sagādājusi mūzika. Skološanās beigusies līdz ar Latvijas neatkarību. Okupācijas un kara gados bijis šķirts no ģimenes. Pārnākot no frontes, strādājis kolhozā par grāmatvedi. No 1952.g. trīsdesmit sešus gadus nostrādājis kā mežkapis – īstā saskaņā ar dabu.

“Krājumā ievietotās miniatūras un tēlojumi tapuši kā turpinājums kādai intervijai Latvijas radio par tēmu - svētki. Toreiz nepateicu, ka svētki - tie ir prieks, tātad - ja ir prieks, tad ir arī svētki. Ja tam visam klāt ir mīlestība, tad dzīve pārvēršas par īstu krāšņumu. Šādi mazi svētki, mīlestība un darbs arī ir tas spēks, kas mūs notur dzīves vilņa virsotnē.”

“Patreiz ļoti vēlos sakārtot manu mīļo Latviju. Ceru to ieraudzīt tādu, kāda tā reiz bija: sakārtota, saposta, skaista. Kur darbs ir galvenais dzīves uzdevums. Kur pastāv atbildība par savu rīcību. Cieņa pret Dieva likumiem un vecāku cilvēku gudrību...”